

INFORMAČNÍ

Z P R A V O D A J

Klub absolventů
Vojenské konzervatoře - VHŠ
Svazu vojáků v záloze ČR

ČÍSLO 101

Vážení přátelé, spolužáci, kamarádi.

Na poslední výroční schůzi našeho Klubu 6.11.2010 zazněla slova o tom, že by náš klub měl skončit. Mohu vás ubezpečit, že nic takového nehrozí. Ještě týž den se dala dohromady skupina lidí, která si řekla, že bude pokračovat v práci odstupujícího výboru v neztenčené míře. Dokladem toho je tento Zpravodaj. Pravidelně jsme se scházeli na schůzkách s odstupujícími členy výboru, aby došlo k postupnému převzetí všech úkolů s tím spojených.

Rozdělili jsme si mezi sebou jednotlivé funkce, které může posvětit jen nejvyšší orgán našeho klubu a tou je členská schůze.

Předseda: Miroslav Průzek

Místopředseda: Vladislav Císař

Hospodář: ing. Jiří Jirsa

Předseda rev.komise: Pavel Olík

Zapisovatel: Milan Sivek

Zpracování zpravodaje: Milan Kasan, Jan Hykrda

Členové: Judr. Jan Šivec, +Rudolf Rydval, Bohuslav Šťastný, Jan Novák

Nejmladším členem našeho nového výboru je Hynek Střítecký (VK 2000-06), který by nám měl pomoci zřídit webové stránky. Není to zase až tak snadná věc, ale snad se to podaří. Případnou naši webovou stránku a odkaz na její adresu vám samozřejmě oznámíme. Proto vás všechny, kteří máte internet žádám o to, aby jste mi svoji email adresu neprodleně poslali. Mohli bychom vám posílat i Zpravodaj v elektronické podobě. Je to rychlejší, ale hlavně levnější.

Moje e-mail adresa: - **miroslav.pruzek@centrum .cz**

Budete pak mít daleko rychlejší přístup k informacím z činnosti našeho klubu.

Dále plánujeme svolat výroční schůzi v dřívějším termínu než tomu bylo doposud. Uvažujeme o konci října, zřejmě 22.10. Ale to nezáleží jenom na nás, ale jak bude volný velký sál MNO. Termín výroční schůze spojené s volbou nového výboru se dozvíte ve zpravodaji č.102, který dostanete před jejím konáním.

Prosíme vás ještě, aby jste vy, kteří jste s námi tak říkajíc ve spojení, nám dávali zprávy o našich a vašich spolužácích a kamarádech ze svého okolí

v jednotlivých regionech naší republiky, popřípadě od nich získali adresu bydliště při změně, emailovou adresu, či je získali pro členství v našem klubu. Každou novou informaci uvítáme.

Hodně štěstí, zdraví a veselé mysli za výbor Klubu abs.VK a VHŠ přeje
designovaný předseda Miroslav Průzek.

*****

ÚSTŘEDNÍ HUDBA AČR HISTORIE A SOUČASNOST.

Ústřední hudba AČR byla založena 1. prosince 1950 jako reprezentační těleso v oboru vojenské dechové hudby. Základem se stala Posádková hudba Praha doplněná o nejlepší hudebníky z ostatních vojenských hudeb. Nový orchestr se stal samostatnou jednotkou v rámci 80. pěšího praporu „Pražského povstání“ a měl 120 hudebníků. ÚH AČR v té době tvořily tři skupiny o menším počtu hudebníků. Ti se mohli podle potřeby spojovat a vytvářet tak společně velký orchestr.

Založení a vznik ÚH AČR završil skoro dvousetletý vývoj české (vojenské) dechové hudby a představoval jedinečnou a v historii českých vojenských hudeb vůbec první opravdovou příležitost k naplnění těch nejvyšších uměleckých představ. Vznikl totiž orchestr, který se svým předurčením, nástrojovým a personálním obsazením a kvalitními podmínkami pro systematickou a cílevědomou práci stal neopakovatelnou možností k realizaci dávných a dlouholetých snů mnoha generací vojenských kapelníků a hudebníků.

Během šedesáti let od svého vzniku orchestr a jeho příslušníci překonali nejednu reorganizaci či zásadní změnu. Vždy to však byl důraz na koncertní činnost a umělecký vývoj, který se stal rozhodujícím prvkem pro jedinečné postavení, které si orchestr postupně vytvořil. Svou prestiž jednoho z nejlepších světových dechových orchestrů si ÚH AČR mnohokrát obhájila v přímé konfrontaci se zahraničními vojenskými orchestry na domácích a zahraničních festivalech a přehlídkách. Mezi nejprestižnější patřila zejména účast na festivalech v Norfolku (USA 2009) a v Qubecku (Kanada 2006). Mimo to hudba často vystupovala v SRN, Velké Británii, Rakousku, Polsku, Francii, Belgii, Nizozemsku, Švýcarsku aj.

V roce 2008 – po poslední reorganizaci vojenských hudeb AČR – se ÚH AČR svým posláním, působností a činností z převážně koncertního tělesa reprezentačního charakteru proměnila v „klasickou“ vojenskou hudbu, jejíž podstatu činnosti tvoří na prvním místě služební činnost ve prospěch vojsk a na místě druhém pak reprezentační činnost v oblasti koncertní dechové hudby. Tato reorganizace snížila počet vojenských hudeb v AČR na pouhopouhé 2 vojenské hudby a zásadním způsobem změnila celý systém vojenské hudební služby AČR. V praxi to přineslo pro život ÚH AČR enormní nárůst zejména služebních akcí. Tím mj. trpí zkoušková činnost orchestru.

Velkým problémem současnosti (zejména posledních dvou let) je snížení finančních prostředků nutných na zabezpečení koncertního života hudby doma i v zahraničí. Nedostávají se zásadním způsobem prostředky na pronájmy koncertních sálů či smlouvy sólistů (zpěváků). Koncertní činnost hudby v počtu akcí neklesá, ale neustále se zmenšuje prostor pro pořádání koncertů v Praze. Vloni se např. neuskutečnily tradiční proměnné koncerty v zahradách Na Valech Pražského hradu, letos, pro změnu, se neuskuteční slavnostní koncert k osvobození republiky, který hudba tradičně prováděla v termínu ukončení II.světové války v Rudolfínu. Nadále se tak snižují možnosti, kde může v Praze ÚH AČR koncertovat. Jako malý zázrak se potom jeví možnost pravidelně

vystupovat v sále městské knihovny na Praze 1. Tyto koncerty si postupně našly své posluchače a to v míře nebyvalé. Není řídkým jevem, že posluchači sedí na schodech v přeplněném sále. I zde však do dalších let není možné predikovat další vývoj, protože hudba za pronájem těchto prostor platí a je tudíž závislá na přidělených finančních prostředcích.

V podobném tónu můžeme popsat současné zahraniční aktivity hudby v posledních 3 letech. Po mimořádných akcích, kdy ÚH AČR vystoupila na festivalech vojenských hudeb NATO v Qubecku nebo v Norfolku, vykonala pouze jednu zahraniční cestu. Jednalo se o festival vojenských hudeb v Albertville (Francie). Byť se pro rok 2011 alespoň částečně blýská na lepší časy, neboť hudba dostala prostředky na 2-3 zahraniční cesty, zdá se, že i tato oblast má již za sebou své nejlepší časy. Je možné konstatovat, že tradiční vazby na Rakousko, Německo, Švýcarsko jsou pravděpodobně nenávratně pryč. Navíc je smutným faktem, že s omezenými možnostmi našich výjezdů klesl postupně také počet pozvání od zahraničních partnerů.... Při této příležitosti je nemožné nezpomenout slova, která kdysi velmi často vyslovoval Karel Bělohoubek: „Zahrančním partnerům vadí vysoká úroveň české vojenské dechové hudby – Ti jsou jen rádi, že nás je stále méně a méně a že tato, pro ně velmi nepřijemná umělecká konfrontace, postupně zaniká.“

Přesto (nebo právě proto) je však nutné vyzdvihnout vývoj tělesa v posledních dvou letech. Je to především zásluhou dirigentského umění dnešního hlavního dirigenta a velitele hudby pplk. Jaroslava Šípa. Ten ve své dirigentské činnosti úzce navazuje a rozvíjí odkaz svého „učitele“ Karla Bělohoubka. V praxi orchestru to znamená návrat k vysoce náročné, systematické zkouškové činnosti, důraz se klade na výběr toho nejprestižnějšího repertoáru a tvorbu nových instrumentací pro velký symfonický dechový orchestr. Tento vývoj nejlépe dokumentoval orchestr provedením programu slavnostního koncertu k 60. výročí založení hudby v prosinci 2010 v sále pražského Rudolfinu. Mj. zde zazněly premiérově tyto skladby:

L. Janáček: Taras Bulba – III. část Smrt Andrejova

Z. Fibich: Předehra k opeře „Pád Arkuna“ , Op. 55

Giuseppe TARTINI: Koncert pro trubku D-dur

Camille SAINT-SAËNS: Finále ze Symfonie č. 3 c - moll „Varhanní“, Op. 78

John WILLIAMS: Olympijská fanfára „Summon the Heroes“

Gustav HOLST: Jupiter-zvěstovatel veselí, 4.část z cyklu „Planety“, Op. 32

Philip SPARKE: Orient Express

Ve své služební činnosti ÚH AČR zabezpečuje především hudební produkci v rámci protokolu prezidenta republiky, Úřadu vlády, předsedy Poslanecké sněmovny, resp. Senátu ČR, Ministerstva obrany, Generálního štábu AČR a jiných čelních představitelů AČR, resp. statutárních orgánů místní a regionální samosprávy – zde v pravém slova smyslu plní roli zrušené PH Praha. O tom, jak náročná tato činnost je hovoří počet služebních akcí, které např. v roce 2010 ÚH AČR zabezpečila. Bylo to přes 350 akcí....

V současné době je velitelem hudby – hlavním dirigentem pplk. Jaroslav ŠÍP, jeho zástupcem je mjr. Radomil CÍLEČEK, vedoucím dirigentem je mjr. Patrik SPINEK a dirigentem hudby je kpt. Kamil MEZIHORÁK. Kolektiv hudby tvoří 107 vojáků z povolání a 7 občanských zaměstnanců. Repertoár orchestru je velice široký: od hudby barokní a až po hudbu současnou.

Richard Rataj.

Přehled koncertních akcí ÚH AČR v roce 2011:

Městská knihovna Praha 17,00 h.

21.4.;15.9.;6.10.

Oslava maršála Radeckého v Olomouci 2.9. 20.00 h. Zahajovací koncert
Horní náměstí Olomouc

Zahrady na Valech Pražského hradu 10.00 – 11.45 h

18.6.;9.7.;16.7.;20.8.;27.8.

Koncerty ke dni rodin:

- 11.5. Olomouc 20.00 h. – sál filharmonie
- 12.5. Vyškov 17,00 h - náměstí TGM
- 13.5. Tábor 17,00 h - Hrad Kotnov
- 14.5. K.Vary 16,30 h - Mlýnská kolonáda
- 15.5. Praha 15,00 h – Starom.náměstí
- 17.5. Šp. Mlýn 19,30 h - VZ Bedřichov

*****

VH OLOMOUC

Kořeny vojenské hudby lze spatřovat již ve velmi dávných dobách, kdy byly pro zesílení lidského hlasu, pro povzbuzení vlastních bojovníků a k zastrašení protivníka užívány různé bubny, trubky, rohy... Tyto nástroje plnily signalizační funkci a byly považovány za prostředky k boji, nikoliv za hudební nástroje. Zmiňuje se o tom například tzv. vojenský řád Jana Žižky z roku 1423.

Vlastní vznik vojenské hudby je datován do období třicetileté války. Dosavadní intenzivní trubení a bubnování dostává novou funkci – rytmicky koordinovat organizovaný stejnoměrný pohyb nastupujících mas.

Od 17. století se objevuje určitá systemizace vojenských hudebníků. Nařízením dvorní válečné rady z roku 1777 byla hudební služba v armádě regulována přesněji. Bylo předepsáno střídmejší oblečení, stanoveny podmínky pro zajišťování hudebního dorostu a jeho výchovy. V roce 1822 vyšla „Nová ustanovení o plukovních hudbách“, která mimo jiné stanovila počet 10 hobojistů, hudebníků z povolání, a 24 bubeníků soustavně školených v hudbě.

Olomouc byla v podstatě od svého vzniku významným vojenským pevnostním městem a i historie vojenské hudby v našem regionu má tedy hluboké kořeny a bohaté tradice.

V prvních desetiletích 19. století rakouská armáda uznala hudebníky za vojenskou odbornost a ponechala jim značnou volnost po stránce hudební. Vojenské hudby rakousko – uherské armády (s převahou českých hudebníků) byly velmi kvalitní.

S technickým vývojem v oblasti dechových hudebních nástrojů na začátku 19. století souvisí významný rozvoj vojenské hudby a vojenského dechového orchestru. Objevují se křídlovky, kornety, trubky různých ladění, tenory, barytony i helikony (tuby). Tím, jak se zlepšovala kvalita hudebních nástrojů, zvyšovala se i kvalita produkcí vojenských hudeb.

Začínaly se uplatňovat čtyři funkce vojenské hudby: užitková, slavnostní, umělecká a zábavná.

Působení vojenských dechových orchestrů na veřejnosti silně ovlivňovalo i vznik lidových dechových orchestrů i celkový vývoj dechové hudby.

Po vzniku samostatné Československé republiky v roce 1918 byly z bývalých hudebníků a kapelníků rakousko-uherské armády většinou české národnosti vytvořeny posádkové a později plukovní hudby.

Vytvoření vojenských hudeb si vyžádalo založení organizačního centra, kterým se stal inspektorát vojenských hudeb, v jehož čele stál inspektor vojenských hudeb. Problém výchovy nové generace vojenských hudebníků byl vyřešen založením dvouleté Vojenské hudební školy v Praze roku 1923.

Dalším problémem se stala otázka jednotného nástrojového ladění, což byl důsledek působení českých vojenských hudebníků v různých zemích, ze kterých si přinesli i nástroje různého ladění. Teprve v roce 1929 bylo dosaženo jednotného nástrojového obsazení a stejného ladění, které umožnilo v plné míře rozvinout činnost vojenských hudeb. Byly úspěšné i v mezinárodním měřítku – pro příklad - československá vojenská hudba v roce 1933 na soutěži vojenských hudeb v Paříži.

Po dvacet let své činnosti československé vojenské hudby dobře plnily své poslání. Velký význam měly zejména v pohraničí, kde podporovaly kulturní život našich hraničářů.

Po obsazení naší republiky německými fašisty v roce 1938 byla československá armáda a s ní i vojenské hudby rozpuštěny. Vojenská hudební škola byla zrušena.

V době okupace bylo v rámci tzv. vládního vojska zřízeno 12 praporečnických hudeb po čtyřiceti hudebnících, které prováděly záslužnou činnost šířením české hudby. Spadaly pod velení vrchního vojenského kapelníka Václava Tomeše. Vojenské hudby vznikaly i při formování československé armády v zahraničí.

Po osvobození Československa v roce 1945 dochází k obnově československé armády i vojenské hudby. Byl opět zřízen inspektorát vojenských hudeb v čele s hlavním kapelníkem majorem Janem Uhlířem a obnovena Vojenská hudební škola pod vedením kapitána Jindřicha Pravečka. Bylo postaveno 16 vojenských hudeb po 42 hudebnících a velmi kvalitní Hudba hradní stráže.

Novodobá historie olomoucké vojenské hudby se datuje od roku 1945 pod hlavičkou hudby pěšího pluku. Za dirigentským pultem se vystřídaly tak významné osobnosti, jakými byli například Josef Potužník, Dr. Robert Šálek, Karel Mikuláščík, Adolf Hamerský, Karel Pitra, Jindřich Zbožínek, Otto Vymětal, nebo Vladimír Petera. (blíže o novodobé historii viz KRONIKA).

Po únoru 1948 přešla naše armáda do období rychlého dobudování v armádu nového typu. Je možno říci, že zlepšení materiálního zajištění vojáků a kulturně umělecké činnosti v armádě přispělo také k rozvoji vojenské hudební služby a vysoké kvalitě produkce vojenských hudeb.

V současné době probíhá reorganizace armády ČR, která výrazně zasáhla i vojenské hudby. Vojenská hudba Olomouc zůstává jedním z mála armádních hudebních těles, které mohou i nadále plnit své poslání, navazovat na bohaté tradice a dělat čest české hudbě u nás i v zahraničí.

Vojenská hudba Olomouc = vojenská hudba s hlubokými tradicemi. Jde o 40 profesionálních hudebníků se 3 dirigenty, kteří jsou většinou absolventy Vojenské konzervatoře v Roudnici nad Labem nebo ostatních konzervatorií a akademií z celé ČR.

Posláním VHO je především účinkování pro Armádu ČR, samozřejmě jsou ale také produkce pro širokou veřejnost.

V současné době se za dirigentským pultem střídají dirigent npor. Pavel Menhart, Dis., zástupce velitele hudby kpt. Richard Czuczor, Dis. a velitel hudby - hlavní dirigent mjr. Gustav Foret.

Akce pro rok 2011 (výpis)

20.4. – 18.00, Husův sbor (u letadla), chrámový koncert

- 4.6. – celé dopoledne, Rožnovská valaška
- 5.6. – 18.00, Pravečkův Lanškroun, koncert

- 11.6. – 10.00, Praha Hrad, promenádní koncert
- 15.6. – 16.00, Luhačovice – promenádní koncert
- 22.6. – 16.00, Teplice nad Bečvou, promenádní koncert
- 6.8. – 10.00, Praha Hrad, promenádní koncert
- 11.8. – 15.00, Slatinice, promenádní koncert
- 13.8. – 10.00, Praha Hrad, promenádní koncert
- 8.11. – 18.00, Olomouc Reduta, slavnostní koncert ke dni veteránů
mjr.Gustav Foret

Naše internetová stránka:

<http://www.army.cz/acr/utvary/pho/posadkova-hudba-fotogalerie.html>

A nyní něco z dávnější historie PH Olomouc:

VOJENSKÁ HUDBA V OLOMOUCI 1918 – 1951.

Po roce 1918 se vytvořila ze zbytků hudby c. a k. ppl 54 posádková hudba Olomouc¹, do jejíhož čela byl postaven 1.12.1918 bývalý kapelník c.a. k. ppl 50 Rudolf Blažek², dirigentem byl Antonín Tyl. U hudby byl Rudolf Blažek pouze do 31.12.1918 kdy odešel jako kapelník k posádkové hudbě do Moravské Ostravy, vedení hudby převzal bývalý rakouský kapelník pěšího pluku 9 Josef Gedenk³, který po unifikaci čs. armády a vytvoření plukovních hudeb přešel jako kapelník k čs. pěšimu pluku 13, jehož hudbou se dosavadní posádková hudba Olomouc stala.

Československý pěší pluk 6 vznikl sloučením c. a k. ppl 54 s čs. střeleckým plukem ruské legie č. 6 a jeho hudba nemá na hudbu bývalého 54 pluku žádnou návaznost.

Střelecký pluk ruské legie č. 6. vznikl dne 6.6.1917⁴ a hudba se ustavila po 13.10.1917, její první vystoupení je datováno na 16.11.1917. Kapelníkem legionářského pluku byl od začátku až do konce Václav Voskovec⁵, který po návratu do vlasti odešel na ministerstvo národní obrany a vedení hudby převzal 16.10.1920 kapelník hudby 2.jezdeckého pluku ruské legie Josef Háša⁶, který zreorganizovanou a doplněnou legionářskou hudbu řídil až do 31.12.1937 kdy odešel do zálohy. Po něm převzal řízení hudby Václav Tomeš⁷, který odešel k pěšimu pluku 43 a hudbu k 31.12.1938 předal Metoději Kalábovi⁸ (dosud kapelník ppl 36). Tento hudbu řídil až do 15.3.1939 kdy byla hudba de fakto rozpuštěna.

Jako dirigenti – zástupci kapelníka se u hudby 6 pluku vystřídali : Josef Knypl, bývalý dirigent legionářského střeleckého pluku č. 6 (20.8.1920 - 30.6.1925), Augustin Fiala (1.7.1925 - 31.7.1927), Felix Vlk (31.7.1927 - 31.5.1932) a Josef Procházka (15.6.1932 - 15.3.1939).

Od 28.9.1920 do 1.9.1933 byl v Olomouci posádkou také pěší pluk 27. Jeho hudbou, se stala posádková hudba z Českých Budějovic, kterou řídil od

¹ hudba bývalého zeměbranceckého (střeleckého) pluku č. 13 nebyla obnovena. Z pluku byl vytvořen 3 horský pěší pluk, který hudbu neměl

² narozen 22.1.1886, zemřel 30.5.1954 Nymburk

³ narozen 8.5.1870 Praha - Smíchov, zemřel 3.9.1929 Paseka (Šternberk)

⁴ plukovní rozkaz č. 1 , Voskovec k pluku nastouil 13.10.1917

⁵ narozen 5.1.1864 Svojšovice zemřel 28.4.1945 Praha

⁶ narozen 16.7.1891 Praha – Vinohrady, zemřel 3.4.1979 Olomouc

⁷ narozen 7.4.1892 Chraberce (Louny) zemřel 30.11.1971 Praha

⁸ narozen 16.5.1895 Prostějov, zemřel 9.8.1982 Prostějov

9.10.1920 – 1.1. 1921 Josef Potužník¹. Toho vystřídal Václav Fiala², který byl u pluku až do jeho přeložení do Uherského Hradiště v roce 1933.

2.československý jízdní pluk byl založen 4. října 1918 a místem jeho formování určen Tjumeň (původně to měl být Jekaterinburg). Z počátku se nazýval II.čs. kozácký pluk, což mu bylo záhy zakázáno, od 22.4.1923 nesl jméno „Sibiřský“.

Hudbu začal organizovat klavírista osvětového odboru čs. vojska na Rusi Josef Háša (1891-1971) převedený do pluku 1.11.1918. Plukovní hudba se začala tvořit za velmi těžkých podmínek., nebylo dost hudebníků, chyběly nástroje a k tomu musela hudba ještě ovládat jízdu na koni. Orchestr se ale podařilo sestavit, sehrát a dosáhnout poměrně brzy dobré výsledky. Zvláště se vydařila 7.3.1919 slavnostní přehlídka v Tjumeni.

Přehlídka v Tjumeni v květnu 1919 konané při prvním výročí vystoupení proti bolševikům se přehlídka zúčastnila hudba opět koňmo a s plnou parádou: na trubkách a na tympánech měli praporečky s všeslovanskou trikolouru.

Z koní hudebníci sesedli koncem března 1920. Do své stálé mírové posádky v Olomouci dorazili 12.7.1920. Hudba byla rozpuštěna a Josef Háša nastoupil v říjnu jako kapelník k hudbě 6. pěšího pluku, kde sloužil až do roku 1937 kdy musel odejít do výslužby. Po osvobození znovu sloužil v armádě až do roku 1948, nikoli ale u hudby.

Po válce byla hudba 6.6.1945 obnovena, nejprve jako posádková hudba Olomouc (ve stavu 7. divize a později ve stavu ppl 13), hudba 8. divize a od 19.6.1948 jako posádková hudba Olomouc) a do června 1951 ji řídil kapelník Václav Dražil.³

O dalších osudech pojednává na jiném místě článek velitele současné PH Olomouc Gustava Foreta. Bohumil Pešek.

*****

Hudba Hradní stráže a Policie ČR v roce 2011

Hudba Hradní stráže a Policie České republiky (HHS a PČR) je tělesem, jež tradičně již od roku 1945 zajišťuje ceremoniální požadavky prezidenta republiky, a svého zřizovatele, jímž je Policie ČR. Toto těleso reaguje ve spolupráci s kulturními a osvětovými institucemi také na nejrůznější koncertní a společenské výzvy, jako jsou hudební festivaly, rozhlasové přenosy, zahraniční koncerty, výchovné koncerty pro děti, a to prostřednictvím souborových a repertoárových proměn. Nejdůležitější aktivitou HHS a PČR je koncertní činnost v podobě symfonického dechového orchestru (SDO), kterou orchestr rozvíjí už přes 40 let. Na jeho kontě je více než dvacet profilových CD. Mezi významné domácí koncertní akce patří účinkování na Mezinárodním hudebním festivalu Pražské jaro, při Svatováclavských oslavách, v rámci festivalu Americké jaro, či festivalu soudobé hudby Pražské premiéry. Symfonický dechový orchestr Hudby Hradní stráže a Policie České republiky dosud hostoval v šestnácti státech Evropy, v Japonsku a v USA, kde v roce 2002 přednesl samostatný koncert v Newyorské koncertní síni Carnegie Hall.

Ředitelem a šéfdirigentem HHS a PČR je plk MgA. Václav Blahunek Ph.D.,

¹ narozen 24.2.1882 Praha zemřel 19.2.1947 Liberec

² narozen 18.9.1877 Praha – zemřel ? kpt kapelník Václav Fiala byl dán 1.4.1927 do výslužby, nastoupil dne 25.7.27 opět službu u pomocné rotě jako kapelník hudby pluku se všemi povinnostmi a právy velitele hudby (Kronika ppl 27 III./str 69). Přemístěním pluku z Olomouce do Uherského Hradiště odešel od pluku kpt kapelník v.v. Václav Fiala (Kronika ppl 27 IV./str 21).

³ narozen 7.4. 1907 Krásné Březno, zemřel 13.1.1981 Olomouc

jeho zástupci jsou dirigenti plk. Mgr. Jiří Kubík a plk. Mgr. Jan Zástěra.

V letošním roce 2011 HHS a PČR vystoupí na mnoha domácích pódii s dramaturgií, která úzce souvisí s 20. výročí vzniku samostatné Policie České republiky. Oslavy odstartuje 3. května 2011 ve Španělském sále křest nového propagačního CD PČR s názvem „Světové policejní hity“. Jedná se o hudbu ze slavných kriminálních a četnických filmů. Mezi dalšími koncerty vynikl projekt s názvem „Čeští skladatelé v USA po roce 1948“, který orchestr nastudoval a provedl v Rudolfinu v rámci abonentního cyklu České filharmonie. Celý koncert snímal Český rozhlas a kromě děl K. B. Jiráka a Karla Husy na něm zazněla evropská premiéra rozsáhlé Sinfonie Resurrectionis Václava Nelhybla.

Po roční přestávce způsobené rekonstrukcí Zahrady Na valech bude v letošním roce pokračovat cyklus promenádních koncertů, který se bude konat od 3. června do 10. září pravidelně každou sobotu v 10.00 hod. na III. nádvoří Pražského hradu. HHS a PČR zde vystoupí celkem 4x: 3.6. FESTPOL – festival policejních orchestrů a sborů 2011, 2.7. Big band HHS a PČR dětem, 3.9. „Od baroka k romantismu“ a 10.9. hostující dirigent Maurice Hahn představí původní holandský symfonický dechový repertoár. Srdečně vás zveme!

plk. MgA. Václav Blahunek, Ph.D.

ředitel a šéfdirigent HHS a PČR

*****

První poválečný ročník Vojenské hudební školy.

Vážení, byl jsem požádán, abych napsal o mém vstupu do VHŠ a průběhu prvního ročníku, který nastupoval po ukončení druhé světové války.

Po podané přihlášce jsem byl na podzim roku 1945 pozván ke vstupním zkouškám, které probíhaly v kasárnách, kde sídlila Hudba Hradní stráže v tak zvaných "Uršulinkách". Byl jsem přihlášen na trubku a housle. Po odehrání požadovaných stupnic a skladbě dle vlastního výběru, okamžitě tehdejší šrtm. Jan Vostrčil prohlásil "To stačí, na housle není potřeba hrát, já si ho беру !" A byl jsem přijat!

Povolávací rozkaz zněl: 3.1.1946 nástup do 1.ročníku VHŠ v Žižkových kasárnách v Praze - Karlíně.

Ubytování bylo až nahoře ve 4. patře /v podkroví/ v malých místnůstkách po šesti postelích a zde probíhalo vlastně všechno: snídaně, obědy, večere, vyučování i spánek. Naším vyučujícím byl tehdejší šrtm. Jan Vostrčil, výborný hráč na křídlovku, ale i výborný učitel. Hercem se stal později! Ale byl i výborným vypravěčem a volné chvílky mezi cvičením nám zpestřoval hezkým, ale i poučným vyprávěním.

Čas plynul a už jsme se těšili na dovolenou, ale OUHA !!! Celý červenec jsme museli malovat všechny místnosti, chodby a příslušenství ve 4.patře, ale i nově přidělené místnosti ve 3.patře. Dále potom i přivázat nové postele a skříně pro nastávající nový ročník. A nakonec zařídit velkou zkušebnu ve 3.patře. Teprve potom až vše bylo hotové mohli jsme odjet na zaslouženou dovolenou.

Po dovolené nastalo naše stěhování do nových velkých světnic ve třetím patře a příprava na nováčky do VHŠ.

Zde bych se rád zastavil a opravil špatné vysvětlení v knize "Vojenské fanfáry nad Vltavou", že první ročník byl "jednoletý". To je velký omyl !!! Byl to první ročník po válce, který ve skutečnosti trval bez 4 měsíců (září, říjen, listopad, prosinec!)/ 2 roky. Taky náš závazek byl po ukončení VHŠ - povinnost sloužit 2 roky základní služby a 2 roky v činné službě nebo již jako osoba z povolání,- za VHŠ!

Napsat do knihy, že první ročník byl "jednoletý" !- To je velký o m y l !!! Když o tom nic nevím, tak o tom přece nemohu psát !!! Jednoduše "autoři" této knihy nás vymazali, ŠKODA ! Foto našeho správného ročníku mám ! Chtěl bych ještě dodat, že z tohoto ročníku vyšla a v dalším hudebním životě se uplatnila velká řada vynikajících hráčů i dirigentů!

Zjistil jsem, že je v této knize další chyba a to na str.83 -druhý obrázek z vrchu. Cituji: "Jedna z inspekcí Vojenské hudební školy v Karlínských kasárnách,, Žákovský orchestr řídí velitel Hynek Sluka, vlevo od něj Jindřich Praveček".

To je další velká chyba. Hynek Sluka nebyl v té době žádným velitelem. Tím se stal až po "v y h o z e n í" Jindřicha Pravečka do Brna na konci září 1948 „

To je jak vidíte "velký zápor". A proto si myslím, vážení historikové, když o tom nic nevíte, jak to bylo, tak prosím o tom nepište ! To jsou velké blamáže a této knize to bohužel velmi škodí, že se jí nedá ve všem věřit !!! Je mi to líto a nejen mně !

Jindřich Brejšek, žák prvního poválečného ročníku VHŠ.

*****

Karel Vintera

se narodil 30.prosince 1926 v Jičíně. Po ukončení studia hry na pozoun na Konzervatoři v Praze nastoupil 17.května 1945 vojenskou základní službu u hudby 22. pěšího pluku v Jičíně. Po jejím ukončení působil jako pozounista u hudeb v Liberci, Čáslavi a Mladé Boleslavi. Od 1.10.1949 do 30.10.1950 byl zařazen jako hráč-poddůstojník u hudby Pražské posádky. Odtud byl přemístěn k hudbě pěšího pluku a posléze dělostřelecké divize v Mladé Boleslavi, kde byl přijat za důstojníka z povolání v hodnosti podporučíka. Od roku 1953 do října 1957 byl hráčem u Ústřední hudby Praha. V říjnu 1957 byl ustanoven do funkce dirigenta-archiváře hudby 11 .střeleckého pluku v Klatovech. 14.října 1958 byl jmenován kapelníkem této hudby. Zde pracoval do prosince 1964, kdy byl ustanoven Inspektorem vojenských hudeb nejprve Středního, a po reorganizaci ČSLA, Západního vojenského okruhu v Táboře. Tuto funkci zastával do 31 .srpna 1971, kdy byl pro vyjádření nesouhlasu s t.zv. "bratrskou internacionální pomocí" v srpnu 1968 propuštěn do zálohy.

Od této doby se věnoval pedagogické činnosti jako učitel LŠU v Táboře a později i jako zástupce ředitele tamtéž.

V roce 1990 byl rehabilitován a povýšen do hodnosti podplukovníka. V roce 1997 byl Rozkazem MO ČR č. 75 mimořádně povýšen do hodnosti plukovníka.

Dne 1 .března 2008 p.Karel Vintera náhle umírá 3 dny před již zcela připravenou oslavou své diamantové svatby ve věku nedožitých 82 let.

Jan Pelcl.

*****

Antonín Nývlt a kapitán Římek.

Snad každý muzikant tuto svižnou a oblíbenou skladbu někdy hrál. Je to nefalšovaný vojenský pochod, o jehož popularitě svědčí několik nepublikovatelných doprovodných textů.

Jeho autorem je vojenský hudebník a skladatel Antonín Nývlt. O vzniku skladby vyprávěl Karel Vacek. Sloužil spolu s autorem u 45 pluku v Chustu. Když byl Antonín Nývlt na dovolené, psal Vackovi, aby mu něco poslal z jeho kufru. Tam Karel Vacek našel mimo jiné i notový zápis, který ho zaujal. Byl to docela pěkný pochod. Vacek nelenil pochod rozepsal pro hudbu a po Nývltově návratu z dovolené jakoby nic pochod hudbě rozdal. Když Nývlt spolu

s hudbou pochod odehrál obrátil se na Vacka: „Karle, co to je za pochod, já ho odněkud znám a nemohu si vzpomenout“.

Kdo byl vlastně Antonín Nývlt. Narodil se 24.12.1885 v německé vesnici Dreibrunn, dnešní Studnici na Broumovsku v rodině vesnického ševce a původně se psal Nywelt.

Rodina se záhy přestěhovala do Rtyně, kde Antonín vychodil obecnou školu a začal se učit tkalcovskému řemeslu. Od osmi let se začal učit hudbě a již jako desetiletý zkoušel hrát na křídlovku u Čeňka Kolety ve Rtyni a jako dvanáctiletý začal hrát v rtyňské hornické kapele.

V necelých osmnácti letech se přihlásil dobrovolně k vojenské hudbě a od 12.3.1903 nastoupil službu u c.a k. pěšího pluku 73 v pražských vršovických kasárnách. Tento pluk se sice doplňoval z Chebska, ale jelikož byl téměř neustále v Praze, tvořili většinu příslušníků hudby Češi. Pluk měl hlavní úkol držet na uzdě eventuálně rebelující Pražany, což ovšem nebránilo tomu, aby se u něj nehrály Kmochovy skladby, které dokonce hudba s českým zpěvem nahrála na gramofonové desky. Nývlt sloužil pod několika výbornými kapelníky – Františkem Schmidtem, Gustavem Mahrem a do konce Rakouska pak pod Rudolfem Lorenzem.

Po 28 říjnu 1918 se příslušníci pluku, až na jeho hudbu rozešli do svých domovů v pohraničí. Vedení hudby převzal její příslušník Alois Synek a ta se záhy přeměnila na posádkovou hudbu Praha I. Na filmových záběrech z těchto pohnutých dob je zachována pochodující hudba s Antonínem Nývlttem hrajícím na křídlovku.

Tehdy také dochází k prvnímu setkání s Karlem Římkem.. Ten se narodil 2.7.1885 v Praze Dejvicích. Po neúspěšném studiu na gymnáziu přešel v roce 1901 na budapeštskou kadetku, kterou v roce 1905 ukončil a nastoupil jako kadet- důstojnický zástupce (hodnost byla později změněna na praporčíka) k c. a k. pěšímu pluku 85 do Levoče (kapelníkem tam byl od roku 1907 Josef Potužník) V roce 1908 byl povýšen do hodnosti poručíka. Prodělal celou světovou válku na frontě, byl několikrát raněn a dekorován za statečnost, platil jako řízný a smělý důstojník. V době převratu v roce 1918 byl na dovolené v Praze a ihned se přihlásil dobrovolně do čs. armády. Byl zařazen k tvořícímu se 1.dobrovolnickému pluku ve vršovických kasárnách. Tam se s Nývlttem poprvé setkal. Krátce na to odjel Římek na Slovensko, kde se aktivně zúčastnil bojů s Maďary. V roce 1920 byl zařazen k 45. pluku v Chustu, který převzal příslušníky a evidenci bývalého c. a k. pěšího pluku 85. Prošel řadou funkcí a od začátku roku 1923 byl velitelem technické roty, v jejímž stavu byla do března 1923 i plukovní hudba.

Nývlt přišel k pluku v prosinci 1920 kdy byla posádková hudba Praha I přeměněna na plukovní hudbu nově zformovaného pěšího pluku č. 45. Přestože o kapelnická místa byl velký zájem, do Chustu se nikomu nechtělo. Po Synkovi, který odmítl do Chustu jet, byl jmenován kapelníkem František Šmíd, který službu rovněž nenastoupil a teprve 1.7.1921 k pluku přišel Eduard Kandler. V mezidobí hudbu řídil dirigent Josef Rozšafný. Od 45. pluku byl Nývlt 1. března 1923 přemístěn k pěšímu pluku 38 do Berouna.

Je možné, že pochod byl věnován Karlu Římkovi v lednu 1923, kdy se velitelem technické roty stal. Pochod tehdy uslyšel, tázal se na jeho název a Nývlt vyhrkl „ Kapitán Římek“.Od té doby se jejich cesty rozešly.

Zato pochod nastoupil svoji triumfální cestu evergreenu.

Nývlt byl v říjnu 1926 přeložen k pražskému 28. pěšímu pluku, jehož hudbu do roku 1927 řídil Jan Gottwald.. Plukovní hudba často koncertovala

pod vedením jeho nástupce Jana Pešty v pražské Lucerně. Vždy alespoň jednou zazněl „Kapitán Římek“ Za potlesku publika pokynul Pešta Nývltovi sedícímu v první řadě, ten povstal a dojatě uklonil. V pluku sloužil naposledy v hodnosti štábního rotmistra, až do 1.3.1937.

Působil potom v Praze jako kapelník až do své smrti 28.8.1952. Byl autorem celé řady skladeb, své předčasně zemřelé dceruše věnoval svoji proslulou „Zdeničku“. Jeho pochody „Pochod chrabrých dobrovolníků“, „Štábní kapitán Gottwald“, „Plukovník Zicha“, „Náš prapor“ a další se neujaly.

Jinak se odvíjel osud Karla Římka. Již od roku 1926 začíná být negativně hodnocen, je mu vytýkána nedůslednost, lehkomyšlnost a rozmařilost.. V roce 1927 byl přeložen přechodně do výslužby a v roce 1932 byl dočasně reaktivován, údajně proto“ aby mohl zaplatit své dluhy“ Nastoupil jako posádkový důstojník do Trenčína, kde byl nápadný výstředním způsobem života. V roce 1933 následovalo trestní stíhání pro nedbalost a v polovině roku byl přeložen do výslužby. Disciplinární řízení se s ním táhlo prakticky až do začátku okupace. Tehdy se rozhodl, že požádá o německé občanství a přihlásí se do německé armády. O jeho dalším osudu se zatím nic nepodařilo zjistit.

Bohumil Pešek

*****

Naši jubilanti

95 let	<i>František Musel</i>	29.9.		
90 let	<i>Vladimír Krejčí</i>	16.3.		
80 let	<i>Miroslav Škočdopole</i>	11.5.	<i>Tomáš Belák</i>	14.8.
	<i>Josef Škába</i>	1.6.	<i>Jan Zmrzlý</i>	12.9.
	<i>Zdeněk Sochor</i>	23.6.	<i>Ladislav Hobý</i>	30.9.
	<i>Josef Soumar</i>	8.8.		
75 let	<i>Jaroslav Zeman</i>	6.4.	<i>Luboš Pražák</i>	29.5.
	<i>Lubomír Vlček</i>	15.4.	<i>Bedřich Randa</i>	29.8.
	<i>Antonín Mikulka</i>	1.5.	<i>Teodor Osváld</i>	18.9.
	<i>Václav Žáček</i>	2.5.		
70 let	<i>Václav Blahovec</i>	6.6.	<i>Václav Liška</i>	17.6.
	<i>Bohuslav Hubený</i>	6.6.	<i>Karel Maidl</i>	20.6.

BLAHOPŘEJEME!

Úloha vojenských hudeb v historii hudebního umění.

Otázka existence a poslání vojenských hudeb je tak obsáhlá, že se asi žádnému hudebnímu historikovi nepodaří podchytit ji v celé její komplexnosti. Všechny armády světa více či méně disponují orchestry nebo hudebními seskupeními různých forem, obsazení, repertoárem tak, aby sloužily vojenským požadavkům a ceremoniálům dané země. V každé armádě je to jiné nebo podobné a různá je také historická doba existence "hudební služby" v rámci třeba několika staletí.

Účelem těchto řádků je konkrétními případy připomenout úlohu vojenských hudeb modernějšího typu na evropském kontinentu. To, že se vojenské hudby zabývaly a zabývají širokou oblastí hudebního umění a neslouží jen k pochodovým a signálním účelům, je běžné a známe to i my, současní (vojenští hudebníci) ze svých zkušeností. Podobné poznatky jsme převzali i od

svých předchůdců. Vždyť to byly právě vojenské hudby, které jako jediné v minulosti šířily kulturu a přispívaly k hudební vzdělanosti občanů měst a menších obcí tím, že na svých koncertech dechového nebo smyčcového obsazení předváděly mnohá vrcholná díla našich a světových skladatelů. Navíc české vojenské kapely sehrávaly roli reprezentantů našeho národa a v rozhodujících dějinných momentech se podílely na pozvedávání národního sebevědomí a růstu Českých kulturních tradic.

I když nyní, mimo jiné, nástupem televize a všudypřítomného rozhlasu, pozbývají vojenské hudby dřívější jedinečnost, stále dokáží na veřejnosti prosazovat vysokou profesionalitu hudebních výkonů v interpretaci symfonické nebo zábavné hudby.

Ale jak to bylo s vojenskými hudbami v dávnější historii ? To nám přiblíží například náš básník Karel Hynek Mácha. Ve svém osobním deníku z roku 1841 píše, že pravidelně navštěvuje večerní koncerty vojenské hudby na Staroměstském náměstí v Praze. Perličkou v jeho zápiscích je to, že "turecká hudba" hrává i při hašení požárů, aby přilákala občany na pomoc hasícím dobrovolníkům.

Z pozdějšího období 19. století je známo, že na koncerty vojenských hudeb chodil i Antonín Dvořák. Líbily se mu výkony orchestrů a oceňoval tvorbu skladatelů pro tyto orchestry - včetně skladatelských ambicí svého žáka Julia Fučíka.

Velkou tradici vojenských hudeb 19. století má Rakousko. Pro vojenské orchestry komponovali i slavní vídeňští skladatelé valčíků Josef Lanner a Johan Strauss ml. Z té doby pochází také množství rakouských vojenských pochodů. Krásným příkladem je světoznámý Pochod Radeckého Joh. Strausse staršího. V rakouských hudbách sloužilo i mnoho Čechů. Rakouský styl dechové hudby se projevoval také v Čechách. Až po osamostatnění Československa v r.1918 a odtržení od Rakouska nabývala česká a tím i vojenská hudba svůj osobitý styl české zpěvnosti, rytmu, obsazení orchestru a repertoáru.

Vliv vojenského muzicírování byl patrný i na skladatele. Příkladem může být i česko-rakouský a světoznámý velikán Gustav Mahler /1860 - 1911/. V jeho životopise je zmínka o jeho dětství, které prožíval v Jihlavě, sídle velké posádky. Malý Gustav se zaujetím poslouchal koncerty vojenské hudby a nejednou pochodoval dlouhou trasu přímo za hudbou, za bicími nástroji a heligony. Tyto vjemy z dětství se projevují i v jeho symfonické tvorbě, kde dává bohatě zaznít dechovým nástrojům a bicí sekci, nemluvě o používání pochodového rytmu.

Významné svědectví o vojenských hudbách poskytuje velký francouzský novoromantický skladatel Hector Berlioz /1802 - 1859/. Ve své autobiografické knize "Paměti" se v několika kapitolách rozepisuje o spoluúčinkování vojenských hudebníků při koncertním uvádění svých skladeb v řadě evropských měst.

V r. 1840 byl Berlioz požádán francouzskou vládou, aby zkomponoval skladbu k 10. výročí francouzské revoluce. S uskutečněním tohoto úkolu měl sice mnohé potíže, ale nakonec k provedení skladby najal 200 člennou vojenskou kapelu a dostavil se velký úspěch.

V r. 1841 nastoupil Berlioz koncertní cestu po Evropě. Z počátku hlavně v Německu, uváděl svá nejzávažnější díla - Fantastickou symfonii, Harold v Itálii, Romeo a Julii, opery Benvenuto Cellini, Trojané, ouvertury Římský karneval, Král Lear a další své nejnáročnější skladby. Ve svých dopisech svým přátelům, skladatelům a dirigentům se pak zmiňoval i o vojenských hudbách

ve Stuttgartu, Hannoveru. Drážďanech, Lipsku aj. Vojenské hudebníky, kteří účinkovali v jeho koncertech, velmi chválil, že jsou dobří, dodržují přesný rytmus a jsou ukázněni. Také prohlásil, že "vojenští bubeníci jsou hudebníky". Berlioz měl totiž mnohdy špatné zkušenosti s civilními divadelními a koncertními hráči.

Pozoruhodný dopis o vojenských hudbách píše Berlioz panu Desmerastovi z Berlína: "Dirigent a instruktor berlínských a postupimských vojenských kapel Wieprecht vládne šesti stům hudebníkům, kteří čtou dobře z listu, znají výtečně mechanismus nástrojů hrají čistě a jsou od přírody obdařeni neúnavnými plícemi a koženými rty. Proto hrají tak neuvěřitelně lehce vysoké tóny na trubky, lesní rohy a kornety, což naši umělci nemohou dokázat". K tomu připojuje poznámku, že "... nejsou to plukovní hudebníci, ale pluky hudebníků". Dále se Berlioz vyjadřuje k provedení své obtížné skladby přede hry Soudcové fémy "... kterou zahrálo 320 vojáků pod Wieprechtovým vedením s úžasnou přesností a dravým nadšením".

Berlínský vojenský kapelník Wieprecht m.j. objevil pro Berlioze používání basové tuby. Tento nástroj Berlioz ještě neznal a hodnotil její zvuk v orchestru lépe, než tehdy používanou ofiklejdu (to byl plechový nátrubkový nástroj fagotového tvaru, ale zvukově slabý).

Ve zmíněné knize "Paměti" jsou zápisy, kdy si Berlioz najímal hráče vojenských hudeb pro své koncerty v r. 1847 také v ruském Petrohradu a Moskvě

Při své druhé cestě do Německa a Rakouska navštívil Berlioz i Prahu. Zde byl nadšen vysokým stupně muzikálnosti Čechů, pražskou konzervatoř (jejímž ředitelem byl tehdy mladý skladatel Kittl) řadil jako druhou nejlepší v Evropě-po Paříži. O českých vojenských hudbách se rovněž vyjádřil, že hrají čistě.

Na závěr: Jistě by se našla ještě celá řada dřívějších i současných skladatelů, hudebních kritiků a teoretiků, kteří se nedívají na vojenské hudby "skrz prsty". a to jak v zahraničí, tak u nás. Samozřejmě- úroveň jednotlivých vojenských orchestrů záležela vždy na mnoha podmínkách - od jejich dislokace v centrálních místech, přes schopnost a vzdělanost dirigentů až po přízeň nadřízených velitelů součástí, kterým je hudba podřízena. Nezanedbatelná je i úloha státu, kolik má prostředků na armádu a tedy i na hudby. To platí i dnes.

Historii vojenských hudeb, umění, muzikálnost a oddanost vojenských hudebníků sloužit hudbě i v náročných životních a pracovních podmínkách nelze přehlédnout, protože to vše je zapsáno hluboko do dějin hudby vůbec.

Karel Tesař - VHŠ 1946-1948

bývalý kapelník Oblastní hudby SNB Ostrava.

P.S. Wieprecht Wilhelm Friedrich (1802-1872) první hudební inspicient pruské armády, spolu s nástrojářem J.G.Moritzem 1835 byla vynalezena basová tuba.

*****

Posádková hudba Příbram

(Co také obsahuje kronika hudby)

Byla založena v r.1963 při Velitelství západního vojenského okruhu. Po celou dobu jejího trvání, tj.28 let /zrušena v r.1991/ vyhrávala při všech důležitých akcích města, okresu i kraje a významným způsobem ovlivňovala kulturní i politický život.

V čele hudby se vystřídali tito hlavní dirigenti:

mjr.Karel Tůma (1963-72), mjr.Jan Zíma (1973-82), mjr.František Štejnár (1983-87), por.Jiří Kubík (1988-89), kpt.Libor Krmášek (1990-91).

Čtvrt století profesionální vojenské hudební činnosti, ke které vedle tzv. služebních účinkování pro vojska patřila např. účast na festivalech Antonína Dvořáka v příbramském divadle i na Vysoké, koncerty při celookresních akcích, proměnné koncerty U fontány, spolupráce s krajským divadlem, výchovné koncerty pro školy v Příbrami i okrese, autorské koncerty, koncerty v Praze na Kampě, v zahradách Pražského hradu a nahrávkách v Čs.rozhlase i televizi, postavily Posádkovou hudbu Příbram do centra kulturního dění v celém regionu.

S hudbou spolupracovala velká řada umělců: Eduard Haken, Naďa Šormová-Špičková, Daniela Šounová, Marcela Machotková, Vladimír Jedenáctík, Jaroslav Horáček, Jiří Zahradníček, Miroslav Friedlewicz, členové Národního divadla v Praze a členové Hudebního divadla Praha-Karlín Jiří Staněk, Karel Fiala, Věra Vlková, Zdeněk Matouš, Josef Bek, Ladislav Krečmer, Anna Bortlová, Zdeněk Fous, Věra Štěchová, Jana Krmášková, Filip Burda, Jaroslav Havran, Pavel Coklan, sestry Skovajsovy a další.

Hudba měla štěstí i na velmi dobré muzikanty. K významným sólistům patří čet. Josef Ketner-fagot, rtm. Josef Schořovský-trubka, prap. Ladislav Urbánek-klarinet, prap. Jindřich Bůžek-klarinet, kpt. Milan Študlar-hoboj, kpt. Libor Krmásek-flétna, rtm. Pavel Zajíc-flétna, kpt. Václav Adam-křídlovka, kpt. Bohumil Grus-tenor, nprap. Václav Štěpanovský-bicí, nprap. Josef Bílek-tuba, nprap. Václav Plíhal-klarinet, rtm. Josef Tichý-tenor, prap. Karel Jindřich-klarinet, nprap. Miloslav Malina-tuba, por. Jiří Mates-tuba, pprap. Jiří Hichter-trubka, rtm. Karel Šperk-klarinet, nrtm. Jaroslav Havran-fagot, rtm. Karel Čihák-tenor, rtm. Miroslav Loučka-fagot a další.

Bohatá byla i spolupráce s velkým smíšeným pěveckým sborem Antonína Vcpřeka a Příbramskou filharmonií.

Toto všechno je dokladem nezapomenutelné činnosti Posádkové hudby Příbram

První akce nově založené hudby byly 1.9.1963. Hudba se zúčastnila slavnostní přísahy útvaru Pohraniční stráže Felbabka a útvaru Pohraniční stráže Obecnice.

*****

Vážení kolegové,

Sdružení dechových orchestrů ČR (SDO ČR) se mimo své běžné činnosti podílí na vydávání čtvrtletníku o dechové hudbě s názvem Naše muzika. Vydavatelem je Umělecká agentura BRIVA: Mnozí ho jistě znáte i odebíráte. Tak pouze malá informace. Naše muzika vychází jako čtvrtletník, kde se na 40 stránkách dozvíte všechno možné ze života malých i velkých dechových orchestrů. Má formát A4 a je pouze na předplatné. Roční předplatné je 160 Kč a pokud máte zájem, časopis si můžete objednat na adrese: Umělecká agentura BRIVA, Machatého 689, 152 00 Praha 5, nebo e-mailem na: briva@volny.cz.

Zveme vás všechny také na festivaly a přehlídky dechové hudby, které se v roce 2011 budou v České republice konat. Na mnohých se podílí i členové našeho sdružení. Největší akcí pro malé dechové orchestry, na které se naše sdružení podílí, je jubilejní 15. ročník Mezinárodního festivalu české a moravské dechovky HRAJ KAPELO, HRAJ - 25. - 26.6. v Praze na Křížkové fontáně. Začátky jsou vždy ve 13.00 hod., konce v 18.00 hod. Tradičně jsou nachystány křty stolního kalendáře Dechové orchestry 2012 a nových CD. Pořadatelé přichystali na každý den i produkci Křížkovy fontány s originální hudbou. Můžete se těšit na tyto kapely: Illeranka - Německo, De Essener

Muzikanten - Belgie, Holandanka - Holandsko, Babouci, Bojané, Březovská desítka, Krajanka, Mistrůňanka, Straňanka a Veselka. Vstupné na každý den je 150 Kč. A protože je letošní ročník jubilejní festival a Krajanka má 20 let, máme pro vás i malý dárek. Vstupenku je možné na Křížíkové fontáně vyměnit za CD Krajanky. Tak se na vás všechny těšíme. Bližší informace získáte i na www.krajanka.cz.

Další potěšující informace je ta, že od ledna vysílá internetové Rádio Dechovka pravidelné pořady s názvem Svět dechovky s Václavem Hlaváčkem. Každý čtvrtek od 16.00 do 17.00 a v sobotu v repríze opět od 16.00 do 17.00 hod. si můžete poslechnut jeden týden velké dechové orchestry a druhý týden malé dechové orchestry. Vše se připravuje ve spolupráci s německým nakladatelstvím a vydavatelstvím Rundel. Vysílání Rádía Dechovka si můžete najít na: www.radiodechovka.cz.

S pozdravem Václav Hlaváček
prezident SDO ČR

V poslední době opustili naše řady :

Milan Hranai *1.10.1937 +3.1.2011 VHŠ 1952-55 bicí-kytara

Jan Hnízdil +8.3.2011 VHŠ 1937-39 baryton-pozoun

Vladislav Marek*1931 +10.2.2011 VHŠ 1946-48 flétna-bicí ,SO Čs.rozhlasu

Rudolf Rydval *24.1.1940 +2.5.2011 VHŠ 1955-58 křídlovka-housle,bývalý kapelník Hudby Pohraniční stráže v Holešově, Březové u Sokolova a Benešova, dirigent Hudby Hradní stráže a Policie ČR Praha do r.1999. člen výboru Klubu

ČEST JEJICH PAMÁTCE !

Vážení přátelé, kamarádi, kolegové,

srdečně Vás všechny zdravím a moc mne mrzí, že jsem se nemohl z rodinných důvodů zúčastnit naší výroční schůze. Rád bych moc poděkoval všem z vás, kteří mi zaslali nebo jiným způsobem sdělili své zážitky ze studentských let ve VHŠ nebo z doby, kdy jste působili v různých vojenských hudbách. Ačkoliv jsem si původně představoval, že na výroční schůzi 2010 přivezu již vydanou knihu, vše se trochu opozdilo a já bych slíbenou knihu rád vydal v roce 2011. Ti z vás, kteří o ni budou mít zájem, pošlete mi prosím cestou pana Mikeše zprávu a já vám ji zašlu buď poštou nebo ji přivezu s sebou na příští schůzi. Jelikož se mi sešlo celkem hodně příspěvků, rozhodl jsem se celou knihu rozdělit do dvou dílů, z nichž první bude vyprávět o humorných příbězích ve VHŠ a druhý bude vykreslovat život v praxi u vojenských hudeb. Pokud byste měli ještě nějaké příběhy, ať z VHŠ nebo z VH, zašlete mi je prosím na níže uvedené kontakty.

Přeji vám všem jen to nejlepší v roce 2011. S úctou Mgr. Jiří Lexa

Kontakt:

Jiří Lexa

Lužec nad Cidlinou,101,PSČ503 62

tel. 605215095, e-mail:Lexa12@seznam.cz

Kontaktní adresa :

Miroslav Průžek Babákova 2153/8 148 00 Praha 4 Chodov
mobil:624146800, e mail: miroslav.pruzek@centrum.cz

Letní koncerty na 3.nádvoří Pražského Hradu. Začátky 10.00 hod.

4.6.	HHS a Policie ČR	30.7.	???
11.6.	VH Olomouc	6.8.	VH Olomouc
18.6.	ÚH AČR	13.8.	VH Olomouc
25.6.	Hudba z Holandska	20.8.	???
2.7.	HHS a Policie ČR-Big Band	27.8.	ÚH AČR
9.7.	ÚH AČR	3.9.	HHS a Policie ČR
16.7.	ÚH AČR malý dech.orch.	10.9.	HHS a Policie ČR
23.7.	???		

FESTIVALY A PŘEHLÍDKY V ROCE 2011

22. 5.	XXIII. festival mládežnických dechových orchestrů - Rožmitál pod Třemšínem
28. - 29.5.	Vačkářův Zbiroh
29.5. 7.	Vtelenská dechparáda - Jizerní Vtelno u Mladé Boleslavi
4.6 38.	Švihovské hudební léto - přehlídka mládežnických dechových orchestrů
5.6. 8.	Kněževeská dechparáda - Kněževes u Rakovníka
10.- 12.6.	Kmochův Kolín
17. - 18.6.	Mezinárodní hudební festival Česká Kamenice
19.6.	16.ročník Žváčkův festival dechových hudeb - Konice
25. - 26.6.	15. ročník "HRAJ KAPELO, HRAJ" Praha - Křížíkova fontána
2.7. 6.	Dobřínský dechfest
2.7.	33.mezinárodní přehlídka DH Všeň u Turnova
3.7.	Rymice u Holešova
3.7.	22. ročník Mezinárodního festivalu dechové hudby - Lidečko
9.7.	Túfarankafest - Rakvice
9.7.	8. Setkání dechových hudeb - Staré Hrady
10.7.	43. mezinárodní festival dechových hudeb - Ratiškovice
16. - 17.7.	Kubešova Soběslav
23.7.	IX. hudební festival Pod lipou - Jáma
23.7.	Mezinárodní hudební festival "Hanácké kvítek" - Věrovany
29. - 31.7.	Setkání dechovek Dřevohostice
7.8.	19. ročník Festival dechových hudeb - Bechyně
19. - 21.8.	Setkání muzikantů v Bílých Karpatech - Valašské Klobouky
27. - 28.8.	10. ročník mezinárodního festivalu dechových hudeb "Pod Javorinů" - Strání
2. - 3.9.	Z jižních Čech a Moravy - Chýnov
3.9. 9.	Oblastní přehlídka dechových hudeb - Košťálov
9. - 10.9.	Fišerův Bydžov
10.9.	4. Světelské babí léto s dechovkou - Světlá nad Sázavou
17.9.	Poncarovy Zdice
23. - 25.9.	16. Vejvodova Zbraslav
8.10.	"Muzikanti, hrajte!" Výstaviště Flora Olomouc
21. - 23.10.	XV. Mezinárodní soutěž velkých dechových orchestrů - Ostrava

ZPRAVODAJ č.101 vydala rada klubu - květen 2011.